

Dat was Simon Korteweg, dit is H III, NOS Jazz, MdR. De Geschiedenis van de Jazz, deel 37.

laat 1 Benny Carter a/h Orchestra: Blue Lou (Benny Carter)
B/1 - 3:05 - Regal REG 1038

De band van Benny Carter, 16 oktober 1933 in New York voor Okeh/Columbia, met Carter's compositie en arrangement ~~van~~ "Blue Lou". Eddie Mallory, Bill Dillard en Dick Clark-trompetten, J.C.Higginbotham, Fred Robinson en Keg Johnson-trombones, Carter, Wayman Carver, en ~~XXXX~~ Glyn Paque-alt, Johnny Russell-tenorsaxofoon. Teddy Wilson-piano, Lawrence Lucie-gitaar, Ernest Hill-bas, Sid Catlett-drums. In september 1934 ontbond Benny Carter zijn orkest, werkte nog een tijd vooral als arrangeur, (o.a. voor Fletcher Henderson en Benny Goodman), in '35 vertrok hij naar Europa. Een in die tijd opkomende band die vooral in de tweede helft van de jaren dertig furore zou maken, werd geleid door de multi-instrumentalist Jimmy Lunceford. Hij speelde zelden mee, stond voor het orkest. Hij was 6 juni 1902 in Fulton, Missouri, geboren, had o.a. altsaxofoon gespeeld voor hij in '26 zijn muziekstudie afmaakte aan de Fisk University. Drie jaar later formeerde hij zijn orkest waarin drie vroegere mede-studenten van Fisk: pianist Edwin Wilcox die ook arrangeerde, altsaxofonist Willie Smith en trombonist Henry Wells. De band ging op toernee, kwam in '33 naar New York en speelde in het Lafayette Theater, 15 mei werden opnamen voor Columbia gemaakt. Van Edwin Wilcox is "Flaming reeds and screaming brass".

laat 2 Jimmy Lunceford a/h Orchestra: "Flaming reeds and screaming brass"
A/1 - 2:59 - CBS 63154 ENDING! (Edwin Wilcox)

Met soli van o.a. Joe Thomas-tenorsaxofoon, Henry Wells-trombone, en Willie Smith-altsaxofoon: "Flaming reeds and screaming brass" van pianist Edwin Wilcox. De Jimmy Lunceford Band op 15 mei 1933 voor Columbia in New York, waar het orkest via Irving Mills 5 januari 1934 zijn eerste engagement in de Cotton Club begon. Don Redman had in oktober 1931 een eigen band geformeerd, hij nam een aantal musici mee uit McKinney's Cotton Pickers, waarvan hij tot dan leider/arrangeur was, ~~van~~. Dit zijn de Cotton Pickers onder Redman, met een stuk van hem waarin Joe Smith de trompetsolist is, en Dave Wilborn, banjospeler, de zanger. Het heet "Hello".

laat 3 McKinney's Cotton Pickers: Hello (Don Redman ?)
A/laatste - 3:11 - RCA ~~XXXX~~ LPM 10020

McKinney's Cotton Pickers op 5 november 1930 voor Victor in New York, met "Hello". Kort voor Redman vast met zijn eigen orkest ging werken maakte hij er al opnamen mee voor Brunswick, bij de eerste session een compositie van hem die toen zeer modern gevonden

werd: "Chant of the weed".

laat 4 Don Redman a/h Orchestra: Chant of the weed (Don Redman)
A/3 - 3:14 - Joker SM 3107

Dat was de B-take van Don Redman's "Chant of the weed", 14 september 1931 opgenomen in New York voor Brunswick, een werkje dat vanwege de moderne accoorden en bouw enigszins opzien baarde. En het was een bewerking van het veel simpeler "Hello" van een jaar eerder.

Leonard Davis, Bill Coleman en Henry 'Red' Allen-trompetten, Claude Jones, Fred Robinson en Benny Morton-trombones, Don Redman, Edward Inge en Rupert Cole-alt, Robert Carroll-tenorsaxofoon.

Horace Henderson-piano, Talcott Reeves-banjo, Bob Ysaguirre-bas die ~~James Henderson~~ ook tuba speelde, Manzie Johnson-drums. Solisten waren Redman op alt, Inge op klarinet en pianist Henderson. Bij de tweede Brunswick session, toen het orkest inmiddels een 'working band' was geworden, werd o.a. ~~Redman~~ weer een eigen stuk van Redman opgenomen: "Shakin' the African".

laat 5 Don Redman a/h Orchestra: Shakin' the African (Don Redman)
78 rpm B - 2:38 - Brunswick 211

Dat was de originele 78-toerenplaat van 15 oktober 1931 met de A-take van "Shakin' the African". Soli door trompettist Langston Curl die voor Bill Coleman in de plaats was gekomen, Robert Carroll-tenorsaxofoon, Edward Inge-klarinet en Benny Morton-trombone, Kort daarop verdwenen de twee andere oorspronkelijke trompettisten, Davis en Red Allen, hun plaats werd ingenomen door Sidney De Paris en Shirley Clay. En 30 juni 1932 werd, in het arrangement van Don Redman, een song van George Gershwin opgenomen die eerst in Kansas City en later de hele jazzwereld intensief gebruikt zou worden als basis voor improviseren: "I got rhythm".

laat 4 Don Redman a/h Orchestra: I got rhythm (George Gershwin)
A/5 - 3:15 - Joker SM 3107

Met Benny Morton-trombone, Inge op klarinet, Carroll op tenorsaxofoon "I got rhythm", door George Gershwin in 1930 geschreven, en deze vroege jazz-versie zo niet de eerste, werd gearrangeerd door Don Redman, hij nam die 30 juni 1932 in New York op voor Brunswick. Columbia/Okeh producer Jack Kapp die in '34 de baas van Decca zou worden, kwam in 1932 op het idee door een aantal orkesten en solisten muziek te laten spelen die Jimmy McHugh en Dorothy Fields, (het oorspronkelijke Cotton Club team), ~~in 1928~~ gemaakt hadden voor Lew Leslie's show 'Blackbirds of 1928'. Na afloop, februari '33, maakte hij een promotie-plaat voor het album. Jack Kapp.

laat 5 Jack Kapp/Dorothy Fields/Jimmy McHugh: Promoting Blackbirds of 1928.
B/laatst na Cab Calloway op: Don Redman/tot uit - 1:27 - Columbia
OL 6770

Project = 3 =

Don Redman's orkest was een van de bands die aan het "Blackbirds of 1928" meedeed, o.a. in "Doin' the new Low Down" dat 29 december 1932 werd opgenomen. Er werd in gezongen, maar dat is niet zo interessant, door een van de grootste jazz-dansers ooit: Bill Robinson, vooral bekend als Bojangles. ~~■~~ Let u dus vooral op ~~■~~ zijn geïmproviseerd vótenwerk aan het slot van deel 37, in De Geschiedenis van de Jazz, M&R.

dem

Bill 'Bojangles' Robinson/Don Redman a/h Orchestra: Doin' the new
B/3 - 2:33 - idem Low Down (Fields, McHugh)

0 0 0 0 0